

Zomer 2025

magazine

ONBEPERKT!

GO!
GABRIËL
GESPECIALISEERD ONDERWIJS

**DOORLOPENDE LIJN ZORG
EN ONDERWIJS: FLINKE
BOOST VOOR KINDEREN**

**CIRCUS! ONTROERD DOOR
TALENTEN VAN LEERLINGEN**

TROTS!

We hebben weer een mooi magazine voor u samengesteld. Dat gebeurt met veel zorg en enthousiasme door de collega's. We vinden het belangrijk om u te informeren en te laten zien waar we mee bezig zijn.

Hard aan het werk en focus op nog beter

In de dagelijkse onderwijspraktijk zijn we met elkaar lekker hard aan het werk en ligt de focus op het heden en op de toekomst. Wat we nog willen doen, hoe het nog beter kan voor de leerlingen. Als we terugblikken op wat we hebben gedaan is het eigenlijk altijd om er van te leren. Dan zijn we kritisch op onszelf en speuren we naar verbeterpunten. Reflecteren en plan-do-check-act, op onze school hebben we de 4D's, cijfers en verbetertrajecten..... word je niet altijd blij van.

Wijze woorden en stil genieten

Maar, dan is daar dit magazine! En kunnen we ook als collega's even achteroverleunen en genieten van de verhalen en de foto's. Lezen en stil genieten. Er niet meteen 'iets' mee te hoeven doen. "Als je je verwondert kun je je volledig laten overspoelen door wat er gebeurt. Je kunt zoveel moois ontvangen als je je oordeel loslaat en met een houding van openheid kijkt. Laat het maar komen", aldus dominee Otto verderop in dit magazine. Wijze woorden.

Als ik door de school loop besef ik dat we dat op Mytylschool Gabriël als medewerkers - en ik vermoed bijna iedereen op z'n werk - te weinig doen. Onze leerlingen, die kunnen het wel. Tevreden zijn in het

hier en nu. Natuurlijk ontwikkelen ze zich, maar wel spelenderwijs, zoals de ouders van Jonah zo mooi vertellen in dit magazine.

Aansluiten bij ontwikkelbehoefte kinderen

Aansluiten bij die natuurlijke behoefte van kinderen en jongeren om zich te ontwikkelen. Dat lees ik ook terug in het artikel over de 'doorgaande lijn zorg en onderwijs voor jonge kinderen binnen Atlent'. En in het verhaal van Wilco. "Ik wil altijd doorgaan, ook vroeger toen ik maar door bleef spelen. Dan nam ik de pijn 's avonds wel voor lief."

Karin en Iris van onze nieuwe (sinds januari!) Atlentpartner Bruyst hebben het wel begrepen lees ik. "Je moet meegaan in hun verhaal." En ze kunnen er ook van genieten als onze leerlingen eigenwijs zijn of een keer tegen ze in gaan.

Dat is belangrijk, genieten van je werk. Net zoals de collega's van de Schoonmaakcoöperatie dat doen en ook bijna-pensionado Peter.

Verwonderd en blij

Ik lees het allemaal. In stilte. Het verwondert me. Maakt me blij en trots. Ik hoop u ook.

Bas Razenberg,
directeur-bestuurder Mytylschool Gabriël

COLOFON

Coördinatie: Ernst van Nieuwburg en Heleen van Andel | Tekst: Heleen van Andel | Fotografie: Hetty Hairwassers | Vormgeving en drukwerkbegeleiding: Birgitta Hermans

4

Wilco doet
mbo social

12

Circus: Tranen om talenten
"We hoorden heel veel geklap"

6

Doorlopende lijn zorg en onderwijs
voor jonge kinderen binnen Atlent

MYTYLSCHOOL
GABRIËL
's - h e r t o g e n b o s c h

9

"Wij voelen ons
onderdeel van het team"

16

Met regels en aandacht draait het
team en blijft de school netjes

10-11

PRAKTISCHE
INFORMATIE OVER
DE SCHOOL

18

"Kinderen zijn
gemotiveerd en
eigenwijs, dat
maakt het zo leuk"

SCHOOL VOOR DE TOEKOMST

HOE IS HET NU MET...

Wilco (17 jaar) zat in een rolstoel en deed het SO op Mytylschool Gabriël. Nu is hij doorgestoomd naar een mbo-opleiding en tilt hij zware kratten voor zijn bijbaan. "Ik heb mezelf eigenlijk nooit bekeken alsof ik een ziekte had. Ik wou mijn energie uitgeven aan dingen waar ik interesse in heb."

"Ik ben altijd al geïnteresseerd in mensen die anders denken"

- Wilco

“IK ZET NIET GRAAG EEN **LIMIET** OP MEZELF”

Profler worden

Als het aan Wilco ligt wordt hij profiler. “Ik heb altijd al interesse in mensen die op een andere manier denken. Mensen met een hoog IQ die seriemoordenaar worden en psychopaten bijvoorbeeld.

Ik wil met ze praten, begrijpen hoe ze denken en ze helpen oppakken.” Hij is hard op weg om dat voor elkaar te krijgen. Hij volgt de mbo-opleiding social work, waar je veel leert over gedrag. Volgend jaar gaat hij stage lopen. “Om mensen die het moeilijk hebben in deze samenleving financieel of psychisch zelfstandiger te maken.” Het past bij zijn grote sociale gevoel. Na zijn mbo heeft hij zijn zinnen gezet op de hbo-opleiding toegepaste psychologie. En misschien daarna wel de deeltijdopleiding criminologie. “Weinig mensen delen mijn interesse, maar ik heb wel hele leuke vrienden met wie ik over andere dingen praat.”

Kansen helemaal benutten

Het leren zat er van jongs af aan al in. Zijn cijfers zaten altijd in de hoogste regionen. Dus toen de tijd aanbrak om een middelbare school te kiezen deed hij een test. “Ik vond het heel spannend, maar er kwam uit dat ik de overstap naar een reguliere middelbare school kon maken.” Het werd vmbo kader bij Yuverta. Al snel kwamen de hoge cijfers weer. “Ik lees de criteria waar ik op word beoordeeld altijd goed”, glimlacht Wilco. “We willen jouw cijfer niet eens horen Wilco”, grapt de leerlingen in de klas. Zijn leerkrachten gaven al snel aan dat het beter was om over te stappen naar vmbo theoretische leerweg.

Wilco praat bescheiden en zacht. Het doet niets af aan zijn vastberadenheid. Hij heeft de aanpak van een topsporter. Zijn moeder Connie van de Wijst: “Ze pakten vroeger op school toch wel eens je rekenboekje weg, omdat je te lang doorwerkte? En je deed het allemaal zonder rekenmachine.” Wilco: “Ik vond het wel een mooi compliment dat de leerkracht vond dat ik te ver was. Ik wil altijd doorgaan, ook vroeger toen ik maar door bleef spelen. Dan nam ik de pijn ’s avonds wel voor lief. Ik houd mezelf graag bij mezelf, maar ik ben heel gemotiveerd. De passie die ik heb en de kansen die ik krijg wil ik helemaal benutten.”

Leren lopen en fietsen

Bij het doorgaan hoorde ook: altijd op tijd zijn,

huiswerk af hebben, taken die gedaan moesten worden meteen aanpakken. Maar één keer ging het anders. “Dat is ook een leuke herinnering aan deze school. We mochten 5 minuten spelen bij het houten huisje. We verstopten ons voor de leerkracht en zijn naar buiten gegaan. Hard renden we over het schoolplein naar het hekje, waarvan iedereen wist dat het kapot was. We klommen eroverheen en gingen nog verder weg. Uiteindelijk zijn we betrapt en kregen we straf. Het was de enige keer dat ik me niet aan de regels hield. En het was het waard.”

Na 12 jaar in een rolstoel werd Wilco vrij onverwacht genezen verklaard. Dat betekende leren lopen, fietsen en veel meer, terwijl hij ook aan het vmbo was begonnen. Connie: “We zien wel of hij het haalt, dachten we bij dat eerste jaar vmbo. En toen was de ziekte ineens weg. Dan moet de knop heel erg om. Er kon ineens zoveel en hij kon aan alles meedoen. Je gunt het hem en laat los maar houdt je hart ook vast. Het is heel anders dan we voor ons hadden gezien. Maar hij houdt het mooi vol, ik ben heel trots.”

Blij met waar ik nu sta

De nieuwe fysieke mogelijkheden leiden niet tot vertraging bij de opleiding, integendeel. Wilco nam er nog een bijbaan in de supermarkt bij. Op de groenteafdeling, waar je minstens 20 kilo moet kunnen tillen. Dozen met bananen bijvoorbeeld, of kratten en rolcontainers van de naastgelegen transportafdeling. “Het is soms zwaar, maar altijd lachen en gezellig. Alles bij elkaar ben ik heel blij met waar ik nu sta. Ik zet niet graag een limiet op mezelf.”

Wilco en zijn moeder Connie

Doorlopende lijn zorg en onderwijs voor jonge kinderen binnen Atlent

“SAMEN MET OUDERS GEVEN WE KINDEREN EEN FLINKE BOOST”

Ben je heel klein, dan kun je samen met je ouders naar de ouder-kind groep van Tolbrug. Word je iets groter, dan is een overstap naar de therapeutische peutergroep mogelijk. Behoeftte aan meer uitdaging? Misschien is de voorschoolse peuter-kleutergroep waarin Mytylschool Gabriël en Tolbrug samenwerken wat voor je. En ben je echt groot? Dan ga je naar één van de kleutergroepen van school.

De stappen volgen elkaar logisch op en alles gaat in samenspraak met ouders. Medisch pedagogisch zorgverlener Anne Maas is een belangrijke verbindende schakel. Ze werkt in alle drie de groepen. “Het geeft kinderen een enorme boost. Je begint met een warm bad voor ouders, waarin je empowert en handvatten geeft. Tegen de tijd dat kinderen uitstromen naar (een reguliere) school weet je dat je ze kunt loslaten.”

2.THERAPEUTISCHE PEUTERGROEP TOLBRUG: IN STAPJES WERKEN AAN DOELEN

Is je kind 1,5 tot 2 jaar en heeft het een revalidatie-indicatie? Dan kan het naar de therapeutische peutergroep. Dat is twee dagdelen per week en kinderen gaan er zonder ouders naar toe. Een multidisciplinair team van revalidatiearts, therapeuten en medisch pedagogisch zorgverlener observeert en bedenkt samen met ouders of dit een goede stap is. Ook hier werken veel disciplines samen, terwijl kinderen onbewust werken aan verschillende doelen. Medisch pedagogisch zorgverlener Anne Maas: “Denk aan water halen bij de kraan. Je oefent met lopen, klimmen op een opstapje, het uitvoeren van een taak en daarna de uitdaging om het water naar de juiste plek te brengen.”

Anne: “Ouders stellen vaak een hoofddoel, ze willen dat hun kind leert lopen of praten. Wij knippen dat op in tussenstappen. De fysiotherapeut bedenkt bijvoorbeeld: eerst in de kamer met een looprekje lopen, over 3 maanden zelfstandig binnen een paar stappen zetten en daarna bij het hond uitlaten een stuk zelfstandig lopen. Zo werken we toe naar een groter doel. Op mijn vakgebied gaat het om doelen als: durft een kind te accepteren dat iemand dichtbij komt, speel je naast een ander kind met hetzelfde materiaal, kun je prikkels verwerken?” Wilma: “Een psycholoog en maatschappelijk werkende kijken mee in het revalidatieproces. Draait het in het gezin? En is een kind hier op de beste plek of kunnen we beter verwijzen, bijvoorbeeld naar ambulante hulp? Het gaat er om wat het beste is voor het kind.”

rechts Anne Maas

Wilma Kuik

1. OUDER-KINDGROEP TOLBRUG: HULPVRAGEN OUDERS VROEG OPPAKKEN

Kinderen vanaf 6 maanden kunnen voor individuele behandeling bij Tolbrug terecht. Nieuw is dat ze met hun ouders erbij samenkomen in een groep. De start in 2023 was meteen een succes. Wilma Kuik, unithoofd Kinder- en Jongerenrevalidatie: “We hebben alleen maar te winnen, dus we gaan gewoon beginnen, was ons motto.”

De ouder-kindgroep is één ochtend in de week. Ouders en kinderen werken samen revalidatiedoelen uit. Alleen al de uitwisseling van ervaringen met andere ouders is helpend in het revalidatieproces, blijkt uit de reacties van ouders. En dan zijn ook nog de fysiotherapeut, ergotherapeut, logopedist en medisch pedagogisch zorgverlener op de groep aanwezig. Ze pakken hulpvragen vroeg op, helpen ouders op weg met tips en hulpmiddelen, observeren en stellen samen met de revalidatiearts diagnoses. Wilma: “We stemmen af met de therapeut in de eigen omgeving die kinderen vaak hebben. Wij pakken alleen dat extra stukje op.”

Ouders en kinderen leren van elkaar

In de groep zitten maximaal 5 kinderen en hun ouders, waardoor er veel aandacht is. Wilma: “Kinderen leren van elkaar en ouders leren van

elkaar. Behandelen in een groep zorgt ervoor dat één plus één vijf is.” Sommige ouders komen een paar keer en kunnen dan weer verder. Andere ouders blijven langer, of komen na een tijd weer terug voor advies van de revalidatiearts.

De kracht van de ouder-kindgroep is dat die structureel wordt aangeboden. Zodra er plek is kun je terecht. Voorwaarde is wel dat ouders thuis aan de slag willen gaan. Medisch pedagogisch zorgverlener Anne Maas: “Het is belangrijk om veel te oefenen in dagelijkse situaties. Dat maakt het functioneel en zorgt voor het beste effect. Ouders krijgen uitleg hoe ze bij bezigheden als fruit eten en verschonen oefeningen met hun kind kunnen doen. Ligt je kind en laat je het eerst draaien voordat het omhoog komt, dan heeft het de buikspieren al gebruikt.” Wilma: “Ouders hebben vragen of twijfels, maar ze zijn vaak al heel goed bezig. Die geruststelling geven we ook graag.”

“Het is mooi dat je mensen vertrouwen geeft: ‘Oké, mijn kindje ontwikkelt zich anders dan verwacht, maar er zijn nog genoeg mogelijkheden’

– Wilma Kuik,
Tolbrug

Marion, Dienneke en Anne

"We nemen als revalidatie en school allemaal onze kennis en ervaring mee. Zo halen we het beste in elkaar en in leerlingen naar boven"

- Dienneke van Heukelom, Mytyschool Gabriël

3. PEUTER-KLEUTERGROEP: ONDERWIJS EN THERAPIE VERWEVEN IN DE KLAS

Heb je wat meer uitdaging nodig en ben je nog niet toe aan school? Als 3- of 4-jarige kun je terecht op de peuter-kleutergroep. Leerkracht Dienneke van Heukelom en onderwijsassistent Marion van Lent van Mytyschool Gabriël en medisch pedagogisch zorgverlener Anne Maas van Tolbrug zorgen samen voor een voorschools programma. Schooldoelen en therapie zijn nauw met elkaar verweven en komen samen in de klas. Dienneke: "Anne kijkt vanuit haar medische en pedagogische expertise en wij kijken vanuit onderwijskundige hoek."

Kinderen van verschillende leerroutes zitten in de klas. Voor de 4-jarigen in de groep is een leerlingplan de basis. De 3-jarigen hebben dat nog niet. Dienneke: "We hebben een gezamenlijk programma, maar daarbinnen lever je maatwerk. Je houdt rekening met concentratie en aandacht. Vraag je te veel, dan frustreert dat. Ben je 4 of 5, dan krijg je juist wat meer zelfstandigheid. Zij hebben meer inzicht in wat er van ze wordt verwacht."

Gezellige broodmaaltijd: zelf kiezen en smeren

De broodmaaltijd op vrijdag is een mooi voorbeeld van de combinatie van therapie en onderwijs. Onderwijsassistent Marion van Lent begeleidt het graag, 'kleuters zijn zulke schatjes'. "Je gaat niet de klas uit om brood te leren smeren. Je doet dat om half een, op een logisch moment. Het is fantastisch om te zien hoe kinderen dat doen. En er zitten heel veel doelen in. Leren smeren, wat best lastig is met zo'n mesje. Leren eten. Werkt dat met een vork? Nee, misschien met een vinger? En leren kiezen; wordt het pindakaas of appelstroop? Ouders vinden het fantastisch, kinderen eten hier vaak meer verschillende dingen dan thuis." Dienneke: "Het is ruiken, horen, proeven en gezelligheid. Kinderen kijken naar elkaar; wat doe jij op brood?" Daarna is het samen opruimen geblazen. Dienneke: "Dan zijn het soms ineens kleuters met een eigen wil, die daar geen zin in hebben. Heel grappig om te zien."

“WIJ VOELEN ONS ONDERDEEL VAN HET TEAM”

Jonah is 5 jaar en weet de weg. In houthakkershemd, spijkerbroek en met een big smile snelt hij naar de lift. Hij drukt op het knopje en gaat voor naar zijn favoriete plek: het schoolplein. Jonah begon als peuter bij Tolbrug en zit inmiddels op school in de kleuterklas. Zijn moeder Hiske van Dam: “Alle disciplines zitten hier onder één dak en het gaat allemaal spelenderwijs. Het was nog beter dan we dachten.”

Jonah werd door het ziekenhuis verwezen naar de therapeutische peutergroep van Tolbrug. Vader Dirk-Jan Berken: “De multidisciplinaire aanpak sprak ons aan. De disciplines werken heel mooi samen, ook met ons. Bij het halen en brengen wisselden we uit hoe het ging, thuis en op de groep. We konden altijd meepraten over wat goed is en wat wij zagen. Het draaide echt om Jonah. We voelden ons helemaal onderdeel van het team.” Hiske: “De expertise en de toegankelijkheid waarmee ze ons benaderden waren een warm bad.”

Gezellig samen spelen

Voor Jonah voelde het helemaal niet als therapie of ziekenhuis. Hij ging naar een peuterspeelzaal, om gezellig met andere kinderen te spelen. Hij mocht ook een fietsje mee naar huis, om uit te proberen of dat wat voor hem was. Hiske: “Jonah vindt het altijd leuk om te gaan, ook naar de groepen die volgden. Hij heeft nooit een slechte dag. Hij is leergierig en enthousiast en maakt gemakkelijk contact met andere kinderen.”

Toen hij vier was stapte hij over naar de peuter-kleutergroep, waarin Tolbrug en school samenwerken. Dirk-Jan: “De aanpak werd wat gericht en schoolser, ook al was het zonder tijdsdruk.” Het gebouw, de sfeer en de groepsgrootte bleven juist hetzelfde. Hiske: “Dat maakte de overstap heel geleidelijk. Ook op deze groep was er veel communicatie en afstemming met ons als ouders. Wij brengen en halen Jonah de helft van de week bewust zelf. Dan heb je rechtstreeks contact en zie je wat zijn leefwereld is.”

Mooie opbouw

Sinds januari gaat Jonah naar de kleuterklas van school. Dirk-Jan: “Bij beide overstappen kregen wij als ouders een introductie. Daarna zijn we samen met Jonah gaan kijken, om kennis te maken met de leraar en te wennen aan nieuwe kinderen.” Hoewel, Jonah had op het schoolplein zelf al de nodige contacten met iets oudere kinderen gelegd. Hiske: “Jonah gaat er met plezier heen, ook al is hij ‘af’ als hij thuiskomt. Het is voor hem een mooie opbouw

Hiske en Dirk-Jan zijn ouders van Jonah

geweest, van 2 dagdelen op de peutergroep naar nu 5 dagen op school. De volgende stap is misschien een reguliere school. We zien wel hoe het verder gaat. Tot nu toe is alles heel natuurlijk verlopen.”

PRAKTISCHE INFORMATIE OVER DE SCHOOL

De volgende informatie komt uit de Schoolgids 2025-2026.

Hier vindt u het handig bij elkaar, bijvoorbeeld om op het prikbord te hangen.

Eerste schooldag:
maandag 18 augustus 2025

LESTIJDEN EN VAKANTIES

Vieringen en bijzondere dagen 2025-2026

Schoolreisje	Vrijdag 10 oktober 2025
Schoolfotograaf	Donderdag 20 en vrijdag 21 november 2025
Sinterklaas	Vrijdag 5 december 2025
Kerstviering	Vrijdag 19 december 2025
Carnavalsfeest	Vrijdag 13 februari 2026
Koningsspelen	Vrijdag 17 april 2026
VSO kamp	Maandag, dinsdag en woensdag 11, 12 en 13 mei 2026

Vakanties en vrije dagen 2025-2026

Herfstvakantie	Maandag 13 oktober - vrijdag 17 oktober 2025
Kerstvakantie	Maandag 22 december 2025 - vrijdag 2 januari 2026
Voorjaarsvakantie	Maandag 16 februari - vrijdag 20 februari 2026
2 ^e Paasdag	Maandag 6 april 2026
Meivakantie	Maandag 20 april - vrijdag 1 mei 2026
Bevrijdingsdag	Dinsdag 5 mei 2026
Hemelvaartvak.	Donderdag 14 mei - vrijdag 15 mei 2026
2e Pinksterdag	Maandag 25 mei 2026
Zomervakantie	Maandag 13 juli - vrijdag 21 augustus 2026

Studiedagen 2025-2026 *Leerlingen zijn op deze dagen vrij.*

Vrijdag 5 september 2025
Woensdag 19 november 2025
Woensdag 4 februari 2026
Maandag 4 mei 2026

Ouderavonden

Dinsdag 2 september 2025
Informatieavond VSO, voor ouders van leerlingen in groep 7 en 8 van het SO: datum nog niet bekend
Ouderinformatieavond: datum nog niet bekend

LESTIJDEN SO

Maandag t/m vrijdag: 8.45-14.30 uur.

De wettelijke norm voor het totaal aan onderwijstijd is 940 uur per jaar. Mytyschool Gabriël zit hierboven.

LESTIJDEN VSO

Maandag t/m vrijdag: 8.45-14.35 uur.

De wettelijke norm voor het totaal aan onderwijstijd is 1000 uur per jaar. Mytyschool Gabriël zit hierboven.

In de ochtendpauze en tijdens het middageten kunnen leerlingen schoolmelk of roosvicee krijgen. Aan het begin van het schooljaar vragen we of uw kind hier gebruik van wil maken. Het middageten en fruit brengen de kinderen van thuis mee.

ZIEK MELDEN

Bij ziekte of een andere vorm van verzuim, verzoeken wij u dit zo snel mogelijk te melden bij de baliemedewerker van de school (t: 073-200 55 00) en het vervoersbedrijf. De baliemedewerker geeft de ziekmelding door aan de klas, zorg in de klas medewerkers en Tolbrug. Als een leerling die stage loopt vanwege ziekte of een andere reden niet naar zijn stageadres kan, moeten ouders het stagebedrijf en de stagebegeleider direct informeren. Besmettelijke ziekten van uw kind of andere gezinsleden moet u bij de leerkracht of de onderwijsassistent melden. Als er een verhoogd risico bestaat voor andere kinderen zullen we de betrokken ouders informeren. Bij twijfel over besmettingsgevaar wordt altijd overlegd met de GGD.

CODE ROOD - SCHOOLGEBOUWEN GESLOTEN

Bij code rood gaan de lessen niet door. Onze school is dan gesloten. De kans op gevaarlijk weer is dan erg groot. Om te voorkomen dat leerlingen, ouders of onze medewerkers door het winterse weer niet thuis kunnen komen, vragen we leerlingen om thuis te blijven.

CODE ORANJE OF GEEL - SCHOOLGEBOUWEN OPEN

Bij code oranje of geel is onze school weer geopend en gaan lessen door. Houd het weerbericht goed in de gaten. Kunnen leerlingen door de vervoerder niet naar school komen, meld dit dan bij de leerkracht of zorg voor een alternatief.

NUTTIGE CONTACTGEGEVENS

Mytylschool Gabriël

T: 073-200 55 00

De school is telefonisch bereikbaar op schooldagen tussen 8.00 en 16.00 uur.

Leerkrachten, onderwijsassistenten en therapeuten zijn dagelijks telefonisch bereikbaar na 14.45 uur (buiten lestijden).

Bezoek- en postadres:

Kooikersweg 303, 5223 KE 's-Hertogenbosch

E: info@mytylschool-gabriel.nl

W: www.mytylschool-gabriel.nl en www.atlent.nl

Tolbrug Specialistische Revalidatie

Kooikersweg 303

5223 KE 's-Hertogenbosch

T: 073-2005501 / 2005506 / 5535600

Postbus 90153

5200 ME 's-Hertogenbosch

E: Tolbrug-poli-kinderen@tolbrug.nl

W: www.tolbrug.nl

CELLO

Bestuursbureau Cello

De Ring 14

5261 LM Vught

Postbus 231

5260 AE Vught

T: 088-345 10 00

E: cliëntenservice@cello-zorg.nl

W: www.cello-zorg.nl

SWZ

T: 0499-471 241

Zaterdagopvang (locatie Atlent)

BSO (locatie Atlent): bso.denbosch@swzzorg.nl

Logeeropvang (logeerhuis Son)

Vakantiedagopvang (locatie Atlent)

Jongerenactiviteiten (wisselende locatie)

Nieuwstraat 70

5691 AG Son

Cliëntbureau voor Informatie en intakegesprekken:

088-799 82 22

of kijkafpraak maken: 06-57886647 (maandag, woensdag, donderdag)

E: info@swzzorg.nl

W: www.swzzorg.nl

Bruyst kinderpraktijk

T: 073-684 71 00

W: www.bruyst-helftheuvel.nl

Zwemschool Sneller Leren Zwemmen

T: 085-782 17 74

E: modijk@snellerlerenzwemmen.nl

W: www.snellerlerenzwemmen.nl

Externe vertrouwenspersoon

Désirée Kruithof is bereikbaar via

T: 06-41695151

E: info@vertrouwenspraktijk.nl

“We hoorden heel veel geklap”

CIRCUS!

Leerlingen van groep SO 4-5 vertellen over hun optreden in het circus. Er was heel veel applaus. Gijs startte de act van de groep. Hij rolde een diabolo op twee touwtjes, omhoog gooien en weer opvangen!

“Wij waren leeuwen, met een masker op. Het was heel spannend, met tromgeroffel en een hoepel met papieren vlammen eromheen. We renden heel hard, sprongen door de hoepel en maakten een koprol. Het ging heel goed”

- Nick, Naut, Simon en Mink

“Wij hebben iets heel spannend gedaan. Wij liepen op een grote wiebelrol. Dan moet je heel goed balanceren”

- Floor en Marius

“Pappa en mamma zag ik zitten op de circustrap. Ik gooide ballen omhoog. Er viel er ook een op de grond, dat was grappig”

- Hannah

“Ik heb gejongleerd. Een balletje gooide ik over van de ene naar de andere hand. Het lukte goed om hem op te vangen. Er werd een filmpje van gemaakt”

- Megan

“Ik gooide hoepels in de lucht en ving ze weer op. Mijn moeder ging heel hard klappen”

- Jayvairo

“Wij gooiden gekleurde doekjes in de lucht en ving die weer op. We hoorden heel veel geklap”

- Mia, Sadiya en Robin

Foto's circus: eigen foto's school

“KINDEREN ZIEN OPBLOEIEN GEEFT MIJ ENERGIE”

Bonte jasjes van de muziekvereniging, blauwe doeken van de burens, witte lakens. Techniekleerkracht Peter van Delft heeft van alles verzameld voor de circusvoorstellingen op school. Aan het begin van zijn loopbaan had hij al eens een voorstelling door leerlingen georganiseerd. Nu hij na 43 jaar op Mytylschool Gabriël bijna met pensioen gaat was zijn droom om dat nog eens te doen. In maart was het zover. “Het is belangrijk dat leerlingen de kans krijgen om iets heel moois te presteren.”

Alle leerlingen deden mee aan het circus. “Ik had alles in mijn hoofd zitten. De oudste VSO-leerlingen vinden zo’n optreden natuurlijk kinderachtig, dus die heb ik in de organisatie gezet”, glimlacht Peter. Maandenlang hebben ze gewerkt aan het decor, een grote stelling voor het schimmendoek en verschillende attributen. Op de dag zelf stempelden ze kaarten, verzorgden de catering en traden met Peter op als spreekstalmeester.

Verdwijntruc en schimmendoek

De klassen kregen het thema, de attributen en de muziek. De presentatie moesten ze zelf bedenken. Leerlingen deden jongleeracts, sprongen door hoepels, lieten een magische lichtbal zweven en speelden scènes achter een schimmendoek. Een superspannende verdwijntruc sloot het optreden af. Op aanzwellende klassieke muziek staken leerlingen zwaarden in een doos, waar toch iemand in zat? Maar ineens stond de verdwenen leerling boven in het publiek confetti uit te strooien!

Drie uitvoeringen stonden er op het programma. De zorgvuldig gekozen muziek, de sfeervolle belichting en de caleidoscopische brillletjes maakten het helemaal af. De bril kopieert het licht en zorgt voor een spectaculair effect. Peter: “Ik vind het belangrijk om leerlingen de kans te geven iets te presteren en te laten zien wat ze kunnen. Het is misschien spannend, maar het geeft ook voldoening.”

Peter van Delft neemt afscheid en bedacht de circusvoorstelling

Techniek en creativiteit

“Het fijne is dat ik binnen deze school altijd de kans kreeg om mezelf te ontplooien”, vertelt Peter. “En ik zag ook altijd iets nieuws om op te pakken. Zo kwam ik in het techniekonderwijs terecht. Daar moet je creatief voor zijn en dat heb ik in mijn bloed zitten. Dat komt van pas bij het zoeken naar een les, een opdracht of voorstelling die past bij de beleving van het kind. Ik stop daar veel energie in en ik krijg er ook veel energie voor terug. Het doet mij veel als ik kinderen zie opbloeien. Met dit circusoptreden is de cirkel voor mij helemaal rond.”

TRANEN OM **TALENTEN**

'Alstublieft, een zakdoekje voor bij de voorstelling.' Ik sloeg er niet echt acht op toen een leerling mij het overhandigde. Ik kreeg van een ander ook al een brilletje mee dat ik op moest zetten als de circusdirecteur het zou zeggen. Wie weet was er een act waar ze iets met water deden of zo? Maar tijdens de voorstelling snapte ik het. En ik had best die hele doos kunnen gebruiken. Het was ontroerend mooi.

Vanaf de eerste klas die hun optreden kwam doen stroomden de tranen over mijn wangen. Wat gebeurde er met me? Maar het was ook zo ontroerend om te zien hoe de kinderen trots het podium opkwamen. De een ondersteund door een leerkracht, de ander met een loopwagentje of rolstoel, en weer anderen huppelend of hun weg zoekend over het podium in hun speciale kleren en met hun attributen. Maar allemaal met een verwondering in hun blik. En hun blik gericht op wie er voor hen gekomen waren. 'Heb je me gezien?' riep een ouder meisje het publiek in na haar act met een grote lach op haar gezicht. Veel meer mensen dan haar ouders riepen: 'Ja!' en applaudisseerden nogmaals voor haar en haar klasgenootjes.

Verwondering en gezien worden

Zo begon het verhaal dat dominee Otto Grevink in zijn wekelijkse column in Weekblad Waalwijk schreef over de circusvoorstelling en het optreden van zijn dochter. Hij kreeg veel reacties op zijn stuk. Otto: "In mijn columns draait het altijd om wat me verwondert. Als je je verwondert kun je je volledig laten overspoelen door wat er gebeurt. Je kunt zoveel moois ontvangen als je je oordeel loslaat en met een houding van openheid kijkt. Laat het maar komen. Kinderen stonden zelf ook zo compleet verwonderd op dat podium. Zien jullie mij? En de hele zaal roept 'ja!'. Dat kinderen gezien worden in

hun puurheid en openheid, dat raakt me enorm. Het hele optreden ging over enthousiasme, plezier en gezien worden. En over dingen kunnen en doen op jouw manier, met jouw talent. Dat brengt je dicht bij de kern van het leven."

Ieder kind liet iets moois zien

Het stuk vervolgt: *De circuscrew had er alles aan gedaan om de verbeeldingskracht van de kinderen te wekken. Een grote hoepel met kartonnen vlammetjes moest de kinderen met een leeuwenmasker uitdagen erdoorheen te springen op de mat. Maar ook een groot laken met een tableau vivant werd voor de oudere kinderen opgetuigd om het verhaal van de Lion King uit te beelden met handpoppen. En dochterlief? Die mocht jongleren. Dat was voor haar twee balletjes tegelijkertijd omhoog gooien en soms vangen. Ze deed het met een vriendinnetje. Aan haar gezichtje zag ik dat het was gelukt. Wat was ook ik opgelucht. Ze had het gedaan. En vooral: ervan genoten.*

Toen de act klaar was en ze applaus kregen straalden ze zielsgelukkig in verwondering met open mond. Hou het dan maar eens droog. Het brilletje hadden we nodig voor een act met zeven kinderen in rolstoelen die over een gespannen laken een bal vol met kleine lichtjes lieten 'zweven' in het donker onder mooie klassieke muziek. Wat ontzettend gaaf

Otto Grevink
Foto: Niék Stam

hoe ieder kind iets moois kon laten zien. Niemand was de beste, omdat ze allemaal iets deden wat ze konden. En zo was het goed, meer dan goed. Terwijl ik op zoek was naar nog een zakdoek.

Het is me gelukt!

“Meester Peter, die de voorstelling organiseerde, zei aan het eind: ‘Ik wil kinderen iets laten doen dat ze kunnen’”, vertelt Otto. “Dat is een hele diepe zin. Dit gaat niet alleen over iets praktisch kunnen, zoals je jas dichtdoen. Het is echt een geloof in kinderen iets laten doen dat ze verwondert. Dat ze het gevoel krijgen: ‘Het is me gelukt!! Dit heb ik opgediept uit mezelf!’ Deze voorstelling ging over kinderen nemen zoals ze zijn en dat herkenden mensen in mijn stuk. We willen allemaal graag mooi worden gevonden zoals we zijn. Niet in vergelijking met een ander en niet in vergelijking met wat er op allerlei schermen gebeurt. Deze voorstelling draaide om de vraag: ‘wie ben jij echt?’. Dat raakt mensen, overal.”

De schuingedrukte teksten komen uit het stuk dat Otto schreef voor Weekblad Waalwijk. Lees het hele verhaal via de QR-code.

Fatma, Issa en Issabella werken in de schoonmaakploeg van Renée

MET REGELS EN **AANDACHT** DRAAIT HET TEAM EN BLIJFT DE SCHOOL NETJES

Isabella dweilt het liefst. Stevig de mop uitwringen en aanpakken maar. Issa lacht en zwaait uitbundig naar een leerling die met haar rolstoel aan komt rollen. "Mijn grote vriendin." En Fatma is blij dat ze op school werkt, met lieve collega's. Ze werken alledrie in de schoonmaakploeg van werkbegeleider Renée Pen. Samen met nog 9 andere collega's houden ze de school hartstikke schoon. "Leerlingen zien ons en denken 'dat is leuk, ik wil ook wel in de schoonmaak werken'."

"Dweilen is het allert leukste. Ik krijg er energie van als ik die mop stevig uitwring"

- Issabella

Puzzelen op het rooster

De Schoonmaakcoöperatie is een leer-ontwikkelbedrijf voor mensen die extra begeleiding nodig hebben in hun baan. Ze krijgen de kans zich te ontwikkelen in het schoonmaakwerk. Renée geeft die begeleiding aan de ploeg op school en zorgt voor de dagelijkse planning. Dat is elke keer een puzzel. De werktijden variëren van ruim twee uur per dag tot fulltime en er komen wel eens afspraken als doktersbezoek doorheen. Daarbij houdt ze rekening met ieders kwaliteiten en beperkingen. Vind je het lastig om medewerkers te vragen of ze even op willen staan, dan deelt Renée je in als de meeste mensen al naar huis zijn. Zodat je rustig kunt schoonmaken, zonder om mensen heen te manoeuvreren.

High five met kindjes

Issa en Issabella vullen elkaar aan en zijn een goed team. Samen houden ze het VSO-gedeelte schoon. Issabella met haar favoriete taak dweilen. “Dat doe ik graag. Ik krijg er energie van als ik die mop stevig uitwring. En dan door de toiletten, de trappen over. Dat kan ik en ik houd ervan om bezig te zijn.” Issa is juist geen fan van dweilen. Laat haar maar de gangen van het VSO stofzuigen en de tafels en stoelen afnemen. Issabella: “Samen doen we de hele achterhoek.” “O ja joh”, grapt Issa. “Ga jij naar de Achterhoek in Gelderland?” Ze kennen elkaar goed.

Fatma werkt sinds een jaar op school. Ze heeft haar schoonmaakcertificaat behaald, net als de collega’s. Op haar beurt pakt ze de wachtkamer, dokterskamer, gangen, de hellingbaan, de receptie. “Ik doe alles in de schoonmaak. Toiletten, meubilair, vloeren met de vlakmop. Het is leuk werk, ik heb goede collega’s en ik doe high five met de kindjes.” Bovendien is Fatma dol op Renée. “Zij is altijd blij. En lief, ook als je verdrietig bent.”

Mensen met respect behandelen

Renée werkt al 40 jaar in de schoonmaak, dus je hoeft haar niets over het vak te vertellen. Op haar 16e begon ze bij het politiebureau, met koffie, catering en schoonmaak. Toen ging dat met water en zeep. “Inmiddels hebben we het microvezelsysteem. Daardoor werk je vrijwel altijd met water. Alleen op de toiletten gebruiken we nog een sopje.”

Ze haalde haar schoonmaakdiploma, deed een studie voor leidinggevende, werd rayonleider en begeleidde verschillende projecten in de wijde omgeving. “Heel erg leuk, maar op een keer wou ik graag vaste uren hebben.” Toen ze de kans kreeg om de ploeg op school te coördineren greep ze die met beide handen aan. Ze houdt van schoonmaken en van begeleiden. “Toevallig zit mijn kleinzoon hier ook nog eens op school. Veel mensen weten dat niet, maar het maakt dit werk extra leuk voor mij.”

De begeleiding geeft ze door elke dag aanwezig te zijn en zoveel mogelijk tussen haar collega’s rond te lopen. “In mijn ploeg werken mensen met een beperking, met rug- of schouderklachten of die een trauma hebben meegemaakt. Ik besteed daar aandacht aan. Terwijl ik ook aangeef wat er moet gebeuren. Ik heb mijn regels, maar ik heb ook oog voor het sociale aspect. Je moet mensen met respect behandelen.”

‘We redden het als team’

Renée: “Ik houd er rekening mee dat dit werk net zo zwaar is als dat van een bouwvakker. Het vergt meer van je lichaam dan mensen denken.” “Maar als team kunnen we het nog steeds redden”, vult Issa aan. Issabella: “Ik dacht eerst: ik voel niets voor de schoonmaak. Maar nu vind ik het toch leuk en dat komt door de mensen met wie ik het samen doe. Renée is wel de baas, maar ze doet niet als baas.”

Renée luistert wat de collega’s over het werk en over haar vertellen. Ze is geduldig, knijpt bemoedigend in een arm en geeft rustig en duidelijk aan hoe ze het wil hebben. “Ik controleer of het echt schoon is en geen hoekje is overgeslagen. Maar ik zeg ook: ‘als je het hebt gedaan dan heb je het gedaan’. Al lopen er tien man over de vloer die je net hebt gedweild.” Renée zorgt daarnaast voor de balans tussen goed contact met iedereen op school en professionele afstand houden.

Altijd voor de schoonmaak gekozen

“Mensen denken vaak ‘je bent maar schoonmaker’, maar zo is het niet. Ik heb altijd voor schoonmaak gekozen, ik ben niet geschikt voor een kantoortje en bureautje”, vertelt Issa. Ze houdt van een beetje gek doen. Het zorgt ervoor dat ze goed contact heeft met leerlingen. “Dat gaat vanzelf. Ze herkennen je ook makkelijk aan je pak.” Issabella deed vroeger de vuilrondes, “ik was het vuilnisvrouwetje”. Daarbij luisterde ze muziek, via haar telefoon. “Kinderen horen dat en vinden het leuk. Dan maak je al snel en praatje.” En wat doen de schoonmakers als ze thuis zijn? Dan is het vaak eerst eten en leuke dingen doen. “Het poetsen kan wel in het weekend.”

Fatma

Issabella

Issa

Renée

Kinderpraktijk Bruyst geeft
eerstelijns therapie binnen Atlent

“KINDEREN ZIJN **GEMOTIVEERD** EN EIGENWIJS, DAT MAAKT HET ZO LEUK”

Het leuke aan therapie voor kinderen? “Kinderen zijn fantastisch, als ze niet willen kun je op je kop gaan staan. Je moet ze blijven stimuleren. Hoe gekker je zelf doet, hoe meer zij doen. Je moet meegaan in hun verhaal.” Het verklaart waarom fysiotherapeut Karin Thijssen en ergotherapeut Iris van Ekeren regelmatig aan een duikelrek hangen, of meerennen naast een fiets. Iris zet op school ook regelmatig haar grote troef in: therapiehond Bobby.

Karin en Iris werken bij kinderpraktijk Bruyst. Sinds januari verzorgt deze praktijk de eerstelijns therapie op school. Dat is logopedie, ergo- en fysiotherapie waar je geen verwijzing voor nodig hebt. Het kan een vervolg zijn als de revalidatie door Tolbrug ophoudt. Iris werkt op de locatie Helftheuvel en op Mytyschool Gabriël, Karin op een andere locatie van Bruyst.

Karin: “Bruyst pakt alle vragen rondom het kind op. Denk aan motoriek en prikkelverwerking, organiseren en praktische vaardigheden als haren

leren kammen. Daarbij kijken we breed en werken we veel samen. We hebben meerdere locaties in de regio, dat maakt dat we gemakkelijk de expertise van een collega in kunnen zetten. Samen signaleer je meer. En als het nodig is halen we er een andere praktijk bij.”

Samenwerken met therapeuten Atlent

Karin verbindt de kinderlocaties met elkaar. En Iris stemt, net als haar collega's, af met de therapeuten van Tolbrug die in de klas werken. Zo komt alle informatie bij elkaar en werkt iedereen aan hetzelfde doel. Karin: “Als kinderen vastlopen doen wij dat stukje extra. Daarbij gaan we altijd uit van de hulpvraag. Het gaat om iets dat je in het dagelijks leven belemmert, bijvoorbeeld dat je vaak valt. Als je ergens tegenaan loopt ben je gemotiveerd om er iets aan te doen. Heb je dat beter leren hanteren, dan stoppen we met behandelen. We geven geen therapie om de therapie.”

Actieve en creatieve therapie

Iris stak meteen haar hand op toen binnen Bruyst de vraag kwam wie graag bij Atlent wou werken. “Het is een mooie afwisseling met het werk in onze praktijk.” Behalve leerlingen van school komen er ook kinderen uit de omgeving. “Met volwassenen zit je en praat je, met kinderen ben je actief bezig. Ik houd ervan om creatief aan de slag te gaan en een oefening te verzinnen. Het is leuk als kinderen een beetje eigenwijs zijn of tegen me ingaan. Dat daagt mij uit om een stapje verder te denken.” Karin: “Kinderen willen echt veranderen, dat maakt het zo leuk.”

Iris en Bobby

*Karin Thijssen, Iris van Ekeren en Maartje van Seeters
Maartje is kinderfysiotherapeut van Bruyst en werkt ook op Atlent*

Iris zet behalve haar eigen expertise en die van collega's ook de expertise van Bobby in. Ze heeft hem zelf getraind als therapiehond, nadat ze tijdens haar studie ook de opleiding animal assisted coaching afrondde. "Ik was vrijwilliger bij een manege die paardrijden voor mensen met een beperking aanbood. Daar zag ik hoe ze honden inzetten en ik dacht meteen: 'Dit wil ik!'. Bobby ondersteunt om de behandeling verder te brengen."

Parcours lopen met therapiehond Bobby

Stel je hebt moeite met schrijven. "Dan kun je blijven oefenen met schrijven, maar soms gaat het om de samenwerking tussen je handen. Ik geef dan een opdracht die je samen met Bobby moet uitvoeren, waarbij je spelenderwijs de samenwerking van je handen oefent. Dat motiveert enorm. Of ik vraag je om met Bobby samen te werken en als je het goed doet verdien je een punt. Dat helpt je bij het onthouden en toepassen van informatie."

"Als een kind heel hoog in de energie zit, maak ik in een volle ruimte een parcours. De leerling en Bobby moeten dat samen lopen, zonder iets aan te raken.

Dan moet er echt contact komen om samenwerking mogelijk te maken. Bobby is getraind om op gedrag te reageren, ze is een spiegel. Als je iets heel onzeker vraagt doet ze niets. Als je schreeuwt of trekt ook niet, ook al begrijpt ze het commando wel. Ik stel vaak ondersteunende vragen. 'Hoe zou je het zelf vinden als iemand tegen je schreeuwt?' Kinderen vinden zo zelf de oplossing."

Zelfvertrouwen opkrikken

Karin: "In de therapie leer je praktische vaardigheden, bijvoorbeeld fietsen. We zoeken uit waarom het fietsen niet lukt. Misschien is de kracht of het evenwicht er niet, of weet je niet goed hoe je moet beginnen en wil je vanuit stilstand gaan trappen. Daar ga je eerst mee aan de gang, zodat de voorwaarden om te fietsen er zijn. Het kan ook zijn dat je het niet durft, niet wilt of spannend vindt. Het is bij kinderen vaak praatje, plaatje, daadje. Je legt uit en je doet mee. Daarom ren ik mee met die fiets. Therapie gaat ook over omgaan met grenzen en zien dat iets kan lukken ook al vind je het spannend. Dat krikt het zelfvertrouwen op en dat is het allermooiste."

EIGEN-WIJS

AMBITIEUS

UITDAGEND

